

Judikatūras krājums

Lieta C-338/10

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)
pret
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Finanzgericht Hamburg lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Dempings — Antidempinga maksājums, kas uzlikts dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas izcelsmes citrusaugļu importam — Regula (EK) Nr. 1355/2008 — Spēkā esamība — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Normālās vērtības noteikšana — Valsts, kurā nav tirgus ekonomikas — Komisijas pienākums ievērot pienācīgu rūpību, lai noteiktu normālo vērtību, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku

Sprieduma kopsavilkums

1. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Dempinga starpība — Normālās vērtības noteikšana — Imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas — Analogas valsts izvēle*

(Padomes Regulas Nr. 348/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2117/2005, 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts)

2. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Dempinga starpība — Normālās vērtības noteikšana — Imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas — Atsauce uz cenu trešajā valstī ar tirgus ekonomiku*

(Padomes Regulas Nr. 348/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2117/2005, 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts)

3. *Kopējā tirdzniecības politika — Aizsardzība pret dempinga praksi — Dempinga starpība — Normālās vērtības noteikšana — Imports no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas — Analogas valsts izvēle*

(Padomes Regulas Nr. 348/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2117/2005, 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un Regula Nr. 1355/2008)

1. Saskaņā ar Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2117/2005, 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ja preces importē no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, atkāpjoties no noteikumiem, kas izklāstīti šī paša panta 1.–6. punktā, normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešajā valstī ar tirgus ekonomiku. Saskaņā ar šīs tiesību normas otro daļu trešo valsti ar atbilstīgu tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgi, pievēršot uzmanību jebkāдай ticamai informācijai, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Savienības iestādēm ir

pienākums, ņemot vērā esošās alternatīvas, mēģināt atrast trešo valsti, kurā līdzīga produkta cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos kā produkta eksportētājvalstī, ja vien tā ir valsts ar tirgus ekonomiku.

Savienības iestāžu rīcības brīvības īstenošana ir pakļauta tiesas kontrolei. Attiecībā uz analogās valsts izvēli it īpaši ir jāpārbauda, vai šīs iestādes nav ignorējušas būtiskus elementus, lai noteiktu izvēlētajā valstī piemērotību, un vai lietas materiāli ir pārbaudīti ar visu pienācīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka normālā vērtība ir noteikta pienācīgi, nevis nesaprātīgi.

(sal. ar 20.–22. punktu)

2. No Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2117/2005, 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta teksta un struktūras izriet, ka galvenā metode, lai noteiktu importa no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, normālo vērtību, ir cena vai saliktā vērtība kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai cena, par kādu šī trešā valsts pārdod preces uz citām valstīm, ietverot Savienību. Ja tas nav iespējams, ir definēta normālās vērtības noteikšanas alternatīva metode, atbilstoši kurai šo normālo vērtību nosaka, izmantojot jebkuru citu saprātīgu pamatu, ietverot cenu, kāda Savienībā ir samaksāta vai tiks maksāta par līdzīgu precī, – ja nepieciešams, šo cenu koriģē, ietverot saprātīgu peļņas procentu.

Šīs pamatregulas 2. punkta 7. punkta a) apakšpunktā lietotais formulējums pierāda, ka šajā tiesību normā noteiktās prioritātes, kas piešķirta galvenajai metodei, mērķis ir, lai tiktu veikta saprātīga normālās vērtības noteikšana eksportētājvalstī, izvēloties trešo valsti, kurā līdzīga produkta cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos kā eksportētājvalstī, ja vien tā ir valsts ar tirgus ekonomiku.

Tātad Savienības iestāžu rīcības brīvība, izvēloties analogo valsti, tām neļauj izvairīties no prasības izvēlēties trešo valsti ar tirgus ekonomiku gadījumā, ja tas ir iespējams. Tās nevar nepiemērot vispārējo tiesību normu, kas ir paredzēta pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā, lai noteiktu normālo vērtību produktiem, kuru izcelsmes valsts ir tāda, kurā nav tirgus ekonomikas, un balstīties uz citu saprātīgu pamatu, izņemot tikai gadījumu, ja šo vispārējo tiesību normu nav iespējams piemērot.

(sal. ar 24.–26. punktu)

3. Antidempinga pamatregulas Nr. 384/96, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2117/2005, 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā, saskaņā ar kuru prioritāte ir piešķirta galvenajai metodei, kura ir noteikta šajā tiesību normā un atbilstoši kurai normālo vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku, Savienības iestādēm ir uzlikts pienākums ar visu pienācīgo rūpību pārbaudīt to rīcībā esošo informāciju, kurā tostarp ietilpst *Eurostat* statistika, lai šīs tiesību normas izpratnē noskaidrotu, vai ir iespējams izvēlēties analogu valsti. It īpaši būtu apdraudēts šīs pašas tiesību normas mērķis mēģināt atrast analogu valsti, kurā līdzīga produkta cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos kā produkta eksportētājvalstī, ja jēdziens “ticama informācija, kas ir pieejama”, būtu ierobežots tikai ar informāciju, ko savā sūdzībā sniedz sūdzības iesniedzējs, vai ar informāciju, kuru vēlāk saistībā ar izmeklēšanu paziņo ieinteresētās puses.

Tātad Komisijai ir pienākums pēc savas iniciatīvas pārbaudīt visu pieejamo informāciju, jo Komisijas loma antidempinga izmeklēšanā nav būt par tiesnesi, kura kompetence aprobežotos tikai ar lietas izlemšanu atbilstoši informācijai un pierādījumiem, ko ir sniegušas izmeklēšanā iesaistītās puses. Regulas Nr. 384/96 6. panta 3. un 4. punktā Komisijai ir piešķirtas pilnvaras lūgt dalībvalstīm nodrošināt informāciju, kā arī veikt visas nepieciešamās pārbaudes un kontroles.

Līdz ar to, ja izmeklēšanas laikā bija pieejami *Eurostat* statistikas dati, kuri norādīja uz to, ka ar attiecīgo produktu salīdzināmi produkti tiek ražoti dažādās trešās valstīs ar tirgus ekonomiku tādā daudzumā, kas nav nenozīmīgs, tad Komisijai pēc savas iniciatīvas bija jāpārbauda, vai kāda no šādām valstīm var būt analogā valsts pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Komisija nevarēja aprobežoties tikai ar aptaujas lapas nosūtīšanu diviem tajā pašā trešajā valstī reģistrētiem uzņēmumiem un, nesaņemot atbildes, secināt, ka nav iespējams noteikt normālo vērtību, pamatojoties uz cenām, ko piemēro trešajā valstī ar tirgus ekonomiku.

(sal. ar 30.–32. un 34. punktu)